

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 אוקטובר 2014
ת"א 667-01-13

לפני: כב' השופטת ענת ברון

הבית הפיננסי י.כ. בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד עוז חיים

התובעת

נגד

יצחק יעקב
ע"י ב"כ עו"ד עמית מור

הנתבע

פסק - דין

במוקד התובענה ניצבת שאלת זכותה של התובעת שהיא בעלים של סימן מסחר רשום בצמד המילים "הבית הפיננסי", להשתמש באופן ייחודי ובלעדי בסימנה הרשום, אל מול שימוש שעשה הנתבע כבר שנים קודם לכן בסימן זה במסגרת אתר אינטרנט שהקים לעסקו.

רקע עובדתי וטענות הצדדים

1. התובעת, הבית הפיננסי י.כ. בע"מ, היא חברה פרטית שהוקמה ביום 2.5.05 (להלן: "התובעת" או "החברה"); תדפיס רישום החברה צורף כמוצג 1 למוצגי התובעת). עיסוקה במתן שירותי יעוץ בתחומים כלכליים שונים ללקוחות מן המגזר הפרטי ומהמגזר הציבורי, כגון בנושאי משכנתאות ונטילת הלוואות.

בבעלות התובעת סימן מסחר רשום מספר 207226 בצמד המילים "הבית הפיננסי". הבקשה לרישום סימן זה הוגשה ביום 31.12.07 וסימן המסחר נרשם לזכותה בתאריך 7.7.09 בהתייחס ל"שירותי בנקאות, נדל"ן, כלכלת משפחה, השקעות, הלוואות, משכנתאות, פנסיה וביטוח; הנכללים כולם בסוג 36" (להלן: "סימן המסחר"; נסח סימן המסחר צורף כמוצג 17 למוצגי התובעת).

עוד בבעלותה של התובעת אתר אינטרנט הפועל בכתובת www.tfh.co.il, תחת השם "הבית הפיננסי", שבאמצעותו היא מנגישה את המידע שברשותה, מציעה את שירותיה ומקדמת את שיווקה של החברה. שם המתחם של האתר מגלם את ראשי התיבות של המילים The Finance House, שהם התרגום לסימן "הבית הפיננסי" (ראו: מוצג 2 למוצגי התובעת).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 אוקטובר 2014
ת"א 667-01-13

לפני: כב' השופטת ענת ברון

- 1 שם המתחם של אתר התובעת נרשם על שמה ביום 4.1.09 (מוצג 6 למוצגי הנתבע)
2 לטענת התובעת, אתר האינטרנט עלה לאוויר עוד בחודש אוגוסט 2005, שאז התחילה
3 התובעת לפרסם באמצעותו את החברה ולקדם את שיווקה. אלא שתחילה הוצג האתר
4 תחת שם מתחם אחר, מאחר שחברת האינטרנט שהקימה את האתר אחסנה אותו
5 תחת שרתיה ורשמה את שם המתחם תחת שמה. משהבינה התובעת כי הימצאותו
6 של אתר האינטרנט שלה תחת שם מתחם אחר פוגע בקידום האתר במנועי החיפוש,
7 או אז דרשה התובעת כי שם המתחם (tfh) יעבור לבעלותה, וכך אמנם נעשה.
8
9 מר יצחק כהן, הוא בעלים ומנכ"ל של התובעת.
10
11 2. הנתבע, מר יצחק יעקב (להלן: "הנתבע"), הוא בעלים ומנהל של עסק למתן שרותי
12 יעוץ כספי, בין היתר בעניין משכנתאות, וכן לשיווק ביטוח פנסיוני. את העסק הקים
13 לדבריו בשנת 2000.
14 במהלך שנת 2005 פנה הנתבע למר ארנון ממון, הבעלים של חברה המספקת שרותי
15 פרסום, יחסי ציבור וקידום עסקי (להלן: "ממון"). בהתייעצות עם ממון בחר הנתבע
16 במהלך שנת 2005 את צירוף המילים "הבית הפיננסי" כשם לעסק שלו – שם ששילב
17 את שני תחומי העיסוק שלו, משכנתאות ופיננסים. משכך, פנה הנתבע למעצבת גרפית
18 שעיצבה עבורו לוגו, ניירת וכרטיס ביקור (ראו: חשבונית מיום 1.11.05 והצטרפות לה,
19 מוצג 2 למוצגי הנתבע; וכן עדות ממון בתצהירו).
20
21 בהמשך לכך פנה הנתבע לחברה המתמחה בבניה ותחזוקה של אתרי אינטרנט
22 שהקימה עבור עסקו אתר אינטרנט בכתובת www.habayit-hafinanci.co.il (להלן:
23 "המתחם של הנתבע" או "האתר"). המתחם נרשם על שמו של הנתבע ביום
24 30.11.05 (תדפיס מאתר איגוד האינטרנט הישראלי צורף כמוצג 5 למוצגי הנתבע).
25 אין חולק כי במסגרת האתר עושה הנתבע שימוש בצמד המילים "הבית הפיננסי" כשם
26 עסקו.
27
28 3. לטענת התובעת, במסגרת האתר שהקים הנתבע הוא נמצא מפר את סימן המסחר של
29 התובעת, וגם מעוול כלפי התובעת בגניבת עין ובהתערבות בלתי הוגנת. משנודע
30 לתובעת על אודות האתר של הנתבע, היא פנתה אליו בדרישה בכתב לחדול

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 אוקטובר 2014
ת"א 667-01-13

לפני: כב' השופטת ענת ברון

- 1 מלהשתמש בשם עסקה של התובעת, ולהסיר את האתר שלו מרשת האינטרנט וכן
2 לפצותה. אלא שהנתבע כלל לא השיב לפניה זו, ומכאן התביעה.
3
4 התובעת מציינת כי לנתבע לא באמת קיים עסק בשם "הבית הפיננסי" וכי הוא פועל
5 באמצעות שם עסק אחר. לדבריה, בפועל זנח הנתבע בשנת 2006 לכל המאוחר את
6 האתר שהקים; ורק לאחר שהוגשה התביעה ובעוד ההליך תלוי ועומד, החליט הנתבע
7 בחוסר תום לב לרענן ולשדרג את האתר.
8
9 במצב דברים זה, עתרה התובעת למתן צו מניעה המורה לנתבע להימנע מעשיית
10 שימוש כלשהו בסימן המסחר הרשום של התובעת, "הבית הפיננסי", או סימן הדומה לו
11 עד כדי הטעיה; וכן להורות לנתבע להסיר מרשת האינטרנט את האתר של הנתבע
12 ולמסור לידי התובעת את שם המתחם כאמור.
13 בנוסף עתרה התובעת לחייב את הנתבע לשלם לה פיצויים בסך 150,000 ש"ח בגין
14 נזקים שלטענתה נגרמו לה כתוצאה ממעשיו; ולחלופין לחייב את הנתבע לשלם
15 לתובעת פיצויים ללא הוכחת נזק בשיעור המקסימלי המגיע לה בהתאם לחוק עוולות
16 מסחריות, התשנ"ט-1999 (להלן: "חוק עוולות מסחריות").
17
18 4. הנתבע מצידו טוען כי החל לעשות שימוש בסימן המסחר הרשום כיום לזכות התובעת,
19 זמן רב לפני שזה נרשם על שמה; ועל כן הוא רשאי להמשיך ולעשות בו שימוש. במועד
20 שבו נרשם סימן המסחר על שם התובעת, כבר השתמש הנתבע לטענתו בצמד המילים
21 "הבית הפיננסי" כשם העסק שלו במשך תקופה של ארבע שנים בקירוב וצמד מילים זה
22 הפך למזוהה עימו. על כן בעת שביקשה התובעת לרשום את סימן המסחר בפנקס
23 סימני המסחר ביום 31.12.07, סימן מסחר זה לא היה כשיר לרישום על שמה, לא כל
24 שכן בעת שנרשם בשנת 2009.
25
26 לעמדת הנתבע, לא היה אפוא מקום לתביעה ודינה להידחות.
27
28 5. מטעם התובעת העיד מנהלה, מר יצחק כהן.
29 מטעם הנתבע העיד הוא עצמו, וכן העיד ממך – מי שעיסוקו במתן שרותי פרסום
30 קופירייטינג וקידום עסקי, וליווה את הנתבע בעת הקמת אתר האינטרנט לעסק שלו
31 בשנת 2005 ובסמוך לאחר מכן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 אוקטובר 2014
ת"א 667-01-13

לפני: כב' השופטת ענת ברון

דיון והכרעה

6. סעיף 46(א) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972 (להלן: "הפקודה") מורה כדלקמן:

"רישומי התקף של אדם כבעל סימן מסחר יזכה אותו לשימוש ייחודי בסימן המסחר של הטובין שלגביהם נרשם הסימן ובכל הנוגע אליהם, בכפוף לכל תנאי וסייג הרשומים בפנקס".

בסעיף 1 לפקודה מוגדרת הפרה של סימן מסחר רשום, כדלקמן:

"הפרה" – שימוש בידי מי שאינו זכאי לכך –

- (1) בסימן מסחר רשום או בסימן הדומה לו, לענין טובין שלגביהם נרשם הסימן או טובין מאותו הגדר;
- (2) בסימן מסחר רשום, לשם פרסום טובין מסוג הטובין שלגביהם נרשם הסימן או לשם פרסום טובין מאותו הגדר;

שאלה היא מה בין זכות בעל סימן מסחר לעשות שימוש ייחודי ובלעדי בסימן הרשום לזכותו, לבין הזכות הקיימת לכל אדם שחפץ בכך לרשום לטובתו שם מתחם (כתובת אלקטרונית) באינטרנט; והאם יכול ששם מתחם כשלעצמו יהא בו משום הפרת סימן מסחר של אחר, מקום שרישום שם המתחם קדם לרישום שם המסחר או להיותו של סימן המסחר של האחר מוכר היטב. אלא ששאלה זו אינה עומדת לדיון והכרעה בענייננו. אמנם מלכתחילה ביקשה התובעת כי בית משפט יורה לנתבע, בין היתר, למסור לידיה את שם המתחם שלו; ואולם התובעת אינה עומדת עוד על עתירה זו כפי שהדבר בא לידי ביטוי בסיכום טיעוניה:

"מדובר בשם מתחם שאמנם נושא את האיות הפונטי של 'הבית הפיננסי' אך הוא שם מתחם ארוך, מסורבל ולא אטרקטיבי שאין לתובעת ולא היה לה כל רצון או צורך בו. הוכח בפני בית המשפט כי שם המתחם של הנתבע כלל איננו ייחודי. כמוהו בדיוק פנויים כיום לרישום מידי שמות מתחם זהים. כך למשל, פנויים לרישום שמות המתחם habait-hafinanci.co.il, habayit-hafinansi.co.il, ו- habayithafinanci.co.il אשר הינם שמות מתחם זהים לשם המתחם של הנתבע. כולם שמות המתחם המגלים איות פונטי לטיני של המילה 'הבית הפיננסי' בעברית." (סעיף 102 לסיכומי התובעת)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 אוקטובר 2014
ת"א 667-01-13

לפני: כב' השופטת ענת ברון

7. מכוח הפקודה כפי שצוטט לעיל, הבעלים בסימן המסחר הרשום הוא בעל הזכות הקניינית בו; ולו בלבד נתונה הזכות לעשות שימוש בסימן המסחר בהתייחס לטובין שלגביהן נרשם. רישום סימן המסחר ואכיפת השימוש הייחודי המוקנה לבעלים בסימן, מטרתם להגן על הציבור מפני הטעיה מחד גיסא, ועל בעל הסימן מפני פגיעה בקניינו ובמוניטין שרכש מאידך גיסא.
- במסגרת האתר של הנתבע, עושה הלה שימוש בסימן המסחר של התובעת לקידום עסקו. בכך על פניו נמצא הנתבע מפר את סימן המסחר של התובעת, מקום שהוברר שהן התובעת והן הנתבע נמצאים באותה טריטוריה עסקית, גם אם לא בהכרח קיימת זהות בכלל תחומי העיסוק שלהם.
- אמנם הנתבע טוען כי סימן המסחר לא היה כשיר לרישום בעת שנרשם, וכי אף ניתן לתקוף את הסימן ב"תקיפה עקיפה" אגב ההכרעה בתובענה, ואולם לא זו דרך המלך. רישומו של סימן מסחר הוא ראייה לתוקפו. על הטוען אחרת מוטל נטל השכנוע וזהו נטל כבד עד מאד. הנתבע לא עמד בנטל זה, ומכלל הראיות אף נראה שאין בטענה ממש.
8. בסיכום טיעוניו טוען הנתבע כי קיימת לו הגנה מכוח הוראת סעיף 47 לפקודה, שזו לשונה:
- "רישום לפי פקודה זו לא ימנע אדם מהשתמש שימוש אמת בשמו או בשם עסקו, או בשמו הגאוגרפי של מקום עסקו, שלו או של קודמיו בעסק, או מהשתמש בהגדר אמיתי של מהותם או איכותם של טובין שלו".**
- בהקשר זה הנתבע מפנה לכך שעשה שימוש בצמד המילים "הבית הפיננסי" כבר בשנת 2005, שאז גם נרשם האתר על שמו – זמן רב לפני שהיתה לתובעת זכות כלשהי בסימן המסחר ולפני שזה נרשם לזכותה.
- התובעת מצידה טוענת כי הנתבע נדרש להגנה שבסעיף 47 לפקודה, לראשונה בסיכומיו. מדובר לכן בהרחבת חזית אסורה וכבר בשל כך אין מקום לשעות לטענה; שגם לגופה אין בה ממש בנסיבות שנתבררו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 אוקטובר 2014
ת"א 667-01-13

לפני: כב' השופטת ענת ברון

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
9. אכן הצדק עם התובעת שהנתבע לא טען להגנת "שימוש אמת", עד אשר זו הועלתה על ידו במסגרת הסיכומים. בין כך ובין כך, שימוש כזה לא הוכח. ואפרט.
- בענייננו, פרט לשימוש שעשה הנתבע במילים "הבית הפיננסי" במסגרת האתר, לא הוכח כי עשה שימוש כלשהו בפועל בצמד מילים זה לצורך עסקו מאז שנת 2006, זמן לא רב לאחר שהוקם האתר בשנת 2005. למעשה הנתבע זנח את האתר במהלך השנים הרבות שחלפו מאז; לא עדכן אותו כלל; יש לו עסק אחר הקרוי על שמו, "יצחק יעקב ושות' ניהול סיכונים למשפחה", שבאמצעותו הוא פועל ובמסגרתו הוא מציע את אותם שירותים שטען שהעניק תחת השם "הבית הפיננסי"; והנתבע אף הקים אתר אינטרנט אחר ופעיל, שמזוהה עימו ועם עסקו שכתובתו www.yitzhak.com (ראו: ת/20 א ו- ת/21 א; וכן עמ' 16 לפרוטוקול שורות 9-27). בחקירתו אישר כי שמו, יצחק יעקב, ולא האתר, הוא מקור המוניטין שלו ומוקד המשיכה של הלקוחות המגיעים אליו (עמ' 19 לפרוטוקול שורות 24-28).
- העובדה שלאחר הגשת התביעה מצא הנתבע מקום לשדרג ולרענן את האתר נושא הדיון, אין בה כדי להועיל לו.
- המסקנה המתבקשת מכל האמור היא שקמה זכותה של התובעת למנוע מן הנתבע כל שימוש בסימן המסחר שלה, "הבית הפיננסי", ובכלל זה במסגרת האתר.
10. התובעת כאמור עותרת גם לפיצויים. מלכתחילה עתרה לפיצויים בסך 150,000 ש"ח בגין נזקים שלטענתה נגרמו לה בעקבות התנהלותו של הנתבע, ולחלופין לפיצוי סטטוטורי בלא הוכחת נזק בהתאם לחוק עוולות מסחריות – קרי עד 100,000 ש"ח. ואולם לאחר מכן הודיעה התובעת כי אינה עומדת עוד על הוכחת נזקה, ונותרה אפוא עתירתה לפיצוי הסטטוטורי כאמור.
- לעניין זה ייאמר, כי בנוסף להפרת סימן מסחר, התובעת טענה גם לגניבת עין והתערבות לא הוגנת – עוולות מכוח חוק עוולות מסחריות.
- ככל שמדובר בגניבת עין, נדרש קיומם של שני תנאים מצטברים: הוכחת מוניטין לתובעת וכן חשש להטעיית הציבור [ע"א 8981/04 אבי מלכה "מסעדת אווזי הזהב" נ' אווזי שכונת התקווה (1997) ניהול מסעדות בע"מ, פסקה 12 (27.9.2006)].

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 אוקטובר 2014
ת"א 667-01-13

לפני: כב' השופטת ענת ברון

אלא שלא נעשה כל נסיון ממשי מצד התובעת להוכיח מוניטין, ולא די בעדות יחידה של מנהלה כדי להרים את הנטל בעניין זה. כבר בשל כך עילה זו אינה עומדת לתובעת. אשר להתערבות לא הוגנת, טענה זו נטענה בעלמא; ומכל מקום, בהתאם להוראות חוק עוולות מסחריות, עוולה זו אינה מצמיחה סעד של פיצוי בלא הוכחת נזק (סעיף 3 ביחד עם סעיף 12 לחוק).

נותרה אפוא העילה של הפרת סימן מסחר כפי שכבר נדון בהרחבה. בגין כך זכאית כאמור התובעת לצו מניעה ואולם אין מקום להוסיף ולפסוק לזכותה גם פיצוי סטטוטורי, כפי שביקשה. כך ראשית דבר משום שמנגנון פיצוי סטטוטורי בלא הוכחת נזק הקיים בחוק עוולות מסחריות בגין עוולת גניבת עין, אינו קיים בפקודת סימני מסחר. ואולם גם אם ניתן היה לפסוק פיצוי על דרך האומדנה, בענייננו אין מקום להורות על פיצוי כזה. כך, משהתובעת לא הציגה כל ראיה לנזק שנגרם לה ולו לכאורה. וכך גם שעה שמן העדויות שנשמעו והמסמכים שהוצגו, ברי כי בעת שהנתבע הקים את האתר כהגדרתו לעיל, בשנת 2005, עשה כן מטעמים ענייניים שלו וללא קשר לשם העסק של התובעת. אין גם מחלוקת כי סימן המסחר נרשם על שמה של התובעת רק כעבור שנים, בשנת 2009. יוזכר עוד כי מלכתחילה עתרה התובעת גם לכך שמתחם הנתבע יימסר לידיה. ספק אם קמה זכותה לכך, בנסיבות שנתבררו, ואמנם בהמשך ויתרה על סעד זה.

סוף דבר

11. התוצאה היא שניתן בזה צו מניעה המורה לנתבע להימנע מעשיית שימוש כלשהו בסימן המסחר של התובעת, "הבית הפיננסי", ובכלל זה באמצעות האתר. יתר העילות והסעדים שנתבעו, נדחים. לנזק כלל הנסיבות כפי שנתבררו בתיק זה, אין צו להוצאות.

ניתן היום, 07 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים ובאי כוחם.

ענת ברון, שופטת